

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 907/2007

z dnia 23 lipca 2007 r.

uchylające cło antidumpingowe nałożone na przywóz mocznika pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 oraz kończące częściowe przeglądy okresowe zgodnie z art. 11 ust. 3 dotyczące tego przywozu pochodzącego z Rosji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 11 ust. 2 i ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

(1) W marcu 1995 r. Rada, na mocy rozporządzenia (WE) nr 477/95⁽²⁾, nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz mocznika pochodzącego z Federacji Rosyjskiej (zwanej dalej „Rosją”). Kwota nałożonego cła stanowiła różnicę między ceną wynoszącą 115 ECU za tonę a ceną netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, o ile ta druga cena była niższa. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia wspomnianych środków, będzie dalej zwane „dochodzeniem pierwotnym”. W następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Rada, w drodze rozporządzenia (WE) nr 901/2001⁽³⁾, zdecydowała, że wspomniane powyżej środki powinny zostać utrzymane. Obowiązujące obecnie środki przyjęły formę cła zmiennego ustalonego na podstawie minimalnej ceny importowej (MCI) wynoszącej 115 EUR za tonę („obowiązujące środki”). Dochodzenie przeglądowe, które doprowadziło do utrzymania środków, będzie dalej zwane „poprzednim dochodzeniem dotyczącym przeglądu wygaśnięcia”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 49 z 4.3.1995, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 127 z 9.5.2001, str. 11.

(2) W grudniu 2003 r. Rada, na mocy rozporządzenia (WE) nr 2228/2003⁽⁴⁾, zakończyła częściowy przegląd okresowy wszczęty przez Komisję zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, aby zbadać stosowność formy obowiązujących środków, bez wprowadzania do nich jakichkolwiek zmian.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

(3) W sierpniu 2005 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o zbliżającym się terminie wygaśnięcia obowiązujących środków⁽⁵⁾. Dnia 9 lutego 2006 r. Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia wymienionych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz wniosek o dokonanie częściowego, ograniczonego do formy środków, przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(4) Wnioski te zostały złożone przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA) („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku powyżej 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej mocznika.

(5) Wnioskodawca stwierdził i dostarczył wystarczające dowody *prima facie* na to, że wygaśnięcie środków doprowadziłoby prawdopodobnie do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody wyrządzonej przemyślowi wspólnotowemu w związku z przywozem mocznika pochodzącego z Rosji (kraj, „którego dotyczy postępowanie”) oraz że obecna forma środków nie jest odpowiednia, aby przeciwdziałać szkodliwym skutkom dumpingu.

(6) Ponadto w dniu 14 września 2006 r. otrzymano wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego rozporządzenia (WE) nr 901/2001 od Joint Stock Company „Mineral and Chemical Company EuroChem” („EuroChem”) – rosyjskiego producenta eksportującego mocznik, podlegającego obowiązującym środkom antidumpingowym.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 339 z 24.12.2003, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 209 z 26.8.2005, str. 2.

- (7) We wniosku złożonym na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego EuroChem przedstawił dowody *prima facie* na poparcie stwierdzenia, że, w odniesieniu do jego sytuacji, okoliczności, na podstawie których wprowadzono środki, uległy zmianie i zmiany te mają trwały charakter. EuroChem dostarczył dowody na to, że porównanie jego kosztów z jego cenami eksportowymi doprowadziłoby do zmniejszenia dumpingu znacznie poniżej poziomu obecnie obowiązujących środków. W związku z tym EuroChem stwierdził, że dalsze stosowanie środków na obecnym poziomie, który ustalono na podstawie wcześniej określonego marginesu szkody, nie jest już konieczne, aby zrównoważyć skutki dumpingu.
- (8) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz dwóch częściowych przeglądów okresowych, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła te trzy przeglądy na mocy zawiadomień opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾.
- ### 3. Dochodzenie
- #### 3.1. Okres objęty dochodzeniem
- (9) W odniesieniu do przeglądu wygaśnięcia dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dotyczyło okresu od dnia 1 kwietnia 2005 r. do dnia 31 marca 2006 r. (zwanego dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od 2002 r. do końca ODP („okres badany”). Okres zastosowany przy częściowym przeglądzie okresowym dla dochodzenia w sprawie stosowności formy środków jest identyczny z okresem badanym podczas przeglądu wygaśnięcia. Okres objęty dochodzeniem dotyczący częściowego przeglądu okresowego, którego zakres ograniczono do zbadania dumpingu w odniesieniu do przedsiębiorstwa „EuroChem” trwał od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r.
- #### 3.2. Strony, których dotyczy dochodzenie
- (10) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących w Rosji, importerów, zainteresowanych użytkowników i ich stowarzyszenia, przedstawicieli kraju wywozu, którego dotyczy postępowanie, skarżącego oraz znanych producentów wspólnotowych o wszczęciu tych dwóch przeglądów. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (11) Komisja oficjalnie powiadomiła EuroChem, które złożyło wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego, a także przedstawicieli Rosji o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego, którego zakres ograniczono do zbadania dumpingu. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (12) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (13) W odniesieniu do przeglądu wygaśnięcia i częściowego przeglądu okresowego, którego zakres ograniczono do zbadania formy środków, ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych, importerów we Wspólnocie i producentów eksportujących w Rosji, uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia dochodzenia i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (14) W odniesieniu do importerów dokonujących przywozu do Wspólnoty tylko jeden z nich dostarczył informacje określone w zawiadomieniu o wszczęciu i wyraził chęć do dalszej współpracy ze służbami Komisji. W związku z tym zdecydowano, że przeprowadzanie kontroli wyrwykowej nie było konieczne w odniesieniu do importerów.
- (15) Dziewięciu producentów wspólnotowych prawidłowo wypełniło formularz dotyczący kontroli wyrwykowej i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. Cztery z dziewięciu przedsiębiorstw, które uznano za reprezentatywne dla przemysłu wspólnotowego pod względem wielkości produkcji i sprzedaży mocznika we Wspólnocie, zostało wybranych do próby. Czterech objętych próbą producentów wspólnotowych reprezentowało podczas ODP około 50 % łącznej produkcji przemysłu wspólnotowego, jak określono w motywie 63, a produkcja dziewięciu wyżej wymienionych producentów wspólnotowych stanowiła 60 % produkcji we Wspólnocie. Wskazana próba obejmowała największą reprezentatywną wielkość produkcji i sprzedaży mocznika we Wspólnocie, która mogła zostać objęta dochodzeniem w określonym czasie.
- (16) Pięciu producentów wspólnotowych prawidłowo wypełniło formularz dotyczący kontroli wyrwykowej i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. Wywóz tych pięciu producentów eksportujących stanowił 60 % łącznego rosyjskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP.

⁽¹⁾ Dz.U. C 105 z 4.5.2006, str. 12; Dz.U. C 23 z 1.2.2007, str. 8.

- (17) Próba składająca się z trzech producentów eksportujących, która mogła zostać objęta dochodzeniem w określonym czasie, została wybrana zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego na podstawie największej ilości wywozu mocznika dokonanego do Wspólnoty. Wywóz tych trzech producentów eksportujących objętych próbą stanowił 50 % łącznego rosyjskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP.
- (18) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami w sprawie wybranych prób i nie wniosły one sprzeciwu.
- (19) Zgodnie z dodatkowymi informacjami ustalono, w późniejszym okresie, że wielkość wywozu jednego z trzech producentów eksportujących objętych próbą nie była w rzeczywistości jedną z największych ilości wywozu dokonywanego do Wspólnoty. W związku z tym wskazany producent eksportujący został wyłączony z próby i zastąpiony czwartym w kolejności producentem eksportującym. Skład zmienionej w ten sposób próby reprezentował 48 % łącznego rosyjskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP.
- (20) Kwestionariusze zostały przesłane do czterech objętych próbą producentów wspólnotowych, trzech objętych próbą rosyjskich producentów eksportujących oraz do wszystkich importerów i użytkowników, którzy się zgłosili.
- (21) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od czterech objętych próbą producentów wspólnotowych, od trzech producentów eksportujących w Rosji oraz od jednego niepowiązanego importera i 7 użytkowników we Wspólnocie. Ponadto kilku importerów i użytkowników oraz ich stowarzyszenia przedstawiło uwagi bez udzielania odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (22) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów analizy oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie zakładów następujących przedsiębiorstw:

a) *producenci wspólnotowi objęci próbą:*

- Fertiberia SA, Madryt, Hiszpania,
- Nitrogénművek Zrt., Pétfürdő, Węgry,
- SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Lutherstadt Wittenberg, Niemcy,
- Yara SA, Bruksela, Belgia i jego powiązany producent Yara Sluiskil B.V., Sluiskil, Niderlandy;

b) *objęci próbą producenci eksportujący w Rosji:*

- JSC Mineral and Chemical Company (Eurochem), Moskwa, Rosja, i jego dwa powiązane przedsiębiorstwa produkcyjne:
- OJSC Azot (NAK Azot), Nowomoskowsk, Rosja, oraz
- OJSC Nevinnomyssky Azot „Nevinnomyssky Azot” (Nevinka Azot), Niewinnomyssk, Rosja,
- JSC Minudobrenia, Perm, Rosja,
- JSC Acron, Velikij Novgorod, Rosja.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (23) Produkt objęty postępowaniem to ten sam produkt co produkt objęty pierwotnym dochodzeniem oraz poprzednim dochodzeniem dotyczącym przeglądu wygaśnięcia, tzn. mocznik sklasyfikowany w ramach kodów CN 3102 10 10 i 3102 10 90 i pochodzący z Rosji.
- (24) Mocznik jest produkowany najczęściej z amoniaku, który z kolei produkowany jest z gazu ziemnego. Może przybierać formę stałą lub płynną. Mocznik w formie stałej może być wykorzystywany w rolnictwie i przemyśle. Mocznik klasy rolnej może być stosowany albo jako nawóz, który rozrzuca się na glebę, albo jako dodatek do paszy dla zwierząt. Mocznik klasy przemysłowej jest surowcem do produkcji niektórych klejów i tworzyw sztucznych. Mocznik w formie płynnej może być wykorzystywany zarówno jako nawóz, jak i do celów przemysłowych. Chociaż mocznik występuje w różnych formach opisanych powyżej jego właściwości chemiczne są ogólnie takie same i w związku z tym do celów obecnego postępowania można uznać go za jeden produkt.

2. Produkt podobny

- (25) Zgodnie z ustaleniami wynikającymi z dochodzenia pierwotnego i dochodzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia, w wyniku bieżących dochodzeń przeglądowych potwierdzono, że produkt objęty postępowaniem i mocznik wyprodukowany i sprzedawany przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz mocznik wyprodukowany i sprzedawany na rosyjskim rynku krajowym cechują się tymi samymi właściwościami chemicznymi oraz mają to samo podstawowe zastosowanie. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Kontynuacja dumpingu podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym

(26) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy ma miejsce dumping w ODP i w takim przypadku, czy wygaśnięcie środków prowadziłoby do kontynuacji dumpingu.

1.1. Kontekst ogólny

(27) Jak wspomniano w motywie 16, pięciu rosyjskich producentów eksportujących mocznik współpracowało podczas dochodzenia. Wywóz tych pięciu producentów stanowił 60 % wywozu mocznika pochodzącego z Rosji do Wspólnoty w ODP, w wysokości 1,39 miliona ton. Przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Rosji stanowił 16 % konsumpcji we Wspólnocie wynoszącej 8,98 miliona ton w ODP.

(28) Dlatego też stwierdzono, że poziom współpracy jest wysoki.

1.2. Wartość normalna

(29) Należy wskazać, że jeden producent eksportujący kontroluje dwa przedsiębiorstwa powiązane, które produkują i dokonują wywozu mocznika. Próba, o której mowa w motywie 19, obejmuje zatem cztery przedsiębiorstwa.

(30) W pierwszej kolejności ustalono, w odniesieniu do czterech przedsiębiorstw, czy ich łączna wielkość sprzedaży krajowej mocznika była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty. Podczas dochodzenia wykazano, że wielkość sprzedaży mocznika wszystkich czterech przedsiębiorstw na rynku krajowym była reprezentatywna.

(31) Aby ustalić, czy sprzedaż mocznika na rynku krajowym była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym, należało określić koszty produkcji. W tym zakresie należy zauważyć, że koszty energii takie jak elektryczność i gaz składają się na znaczną część kosztu produkcji oraz istotną część całkowitego kosztu produkcji. Zbadano zatem, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem zostały w sposób uzasadniony odzwierciedlone w rejestrach księgowych strony, której dotyczy postępowanie.

(32) Dochodzenie nie wykazało elementów wskazujących na brak uzasadnionego ujęcia kosztów energii elektrycznej w rejestrach. W tym kontekście zaznacza się m.in., że ceny płacone przez producenta rosyjskiego za energię elektryczną w ODP nie odbiegały od międzynarodowych cen rynkowych, jeżeli porówna się je do cen stosowanych w takich krajach jak Kanada czy Norwegia. Nie

można było jednak stwierdzić tego samego w odniesieniu do cen gazu.

(33) W odniesieniu do dostawców gazu ustalono, na podstawie danych opublikowanych w uznanych międzynarodowych źródłach specjalizujących się w rynkach energetycznych, że ceny płacone przez producentów rosyjskich były wyjątkowo niskie. Wnosiły one przykładowo jedną piątą ceny eksportowej gazu ziemnego wywożonego z Rosji i były znacznie niższe od cen gazu płaconych przez producentów wspólnotowych. W tym zakresie, wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji były cenami regulowanymi, które znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Ponieważ ceny gazu nie były w sposób uzasadniony odzwierciedlone w rejestrach księgowych czterech wymienionych przedsiębiorstw, konieczne było ich dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Koszty produkcji przedsiębiorstw objętych próbą zostały odpowiednio skorygowane.

(34) Wobec braku wolnych od zniekształceń cen gazu odnoszących się do rosyjskiego rynku krajowego oraz zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ceny gazu musiały zostać ustalone na jakiegokolwiek innej uzasadnionej podstawie, w tym w oparciu o informacje płynące z innych reprezentatywnych rynków. Cena dostosowana ustalona została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej („Waidhaus”) z pominięciem kosztów transportu. Waidhaus jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty – może być uznany za rynek reprezentatywny.

(35) Po opisanym powyżej dostosowaniu kosztów produkcji okazało się, że tylko dwa przedsiębiorstwa dokonywały reprezentatywnej sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym. W związku z powyższym w przypadku tych dwóch przedsiębiorstw wartość normalna została ustalona na podstawie ich krajowej sprzedaży produktu podobnego zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(36) W odniesieniu do dwóch pozostałych przedsiębiorstw wartość normalna została ustalona na podstawie cen sprzedaży krajowej dwóch producentów, o których mowa w motywie 35, dokonujących reprezentatywnej sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ze względu na poufny charakter tych informacji nie można było ich ujawnić w sposób szczegółowy, ponieważ jedno z dwóch przedsiębiorstw, od którego pochodziły informacje, było powiązane z przedsiębiorstwem, dla którego ustalano wartość normalną. W związku z powyższym, jeżeli wymienione informacje zostałyby ujawnione, przedsiębiorstwo, o którym mowa, mogłoby odtworzyć poufne dane handlowe pochodzące od innego przedsiębiorstwa.

1.3. Cena eksportowa

- (37) W każdym przypadku, gdy produkt objęty postępowaniem był sprzedawany niezależnym klientom we Wspólnocie w ramach wywozu, cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.
- (38) W odniesieniu do jednego producenta eksportującego, w przypadku którego sprzedaż była dokonywana poprzez powiązane przedsiębiorstwo w Szwajcarii, cena eksportowa została obliczona na podstawie cen odsprzedaży stosowanych przez to przedsiębiorstwo powiązane w odniesieniu do niezależnych klientów. Dostosowania dokonano w zakresie wszystkich kosztów poniesionych między zakupem a odsprzedażą, włącznie z frachtem, kosztami sprzedaży, ogólnymi i administracyjnymi oraz uzasadnioną marżą zysku.

1.4. Porównanie

- (39) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić prawidłowe porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, przeładunku, załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów kredytu, prowizji i kosztów pakowania, tam gdzie ma to zastosowanie i zostało poparte potwierdzonymi dowodami.

1.5. Kontynuacja dumpingu

- (40) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego ustalono margines dumpingu dla każdego producenta eksportującego na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową.
- (41) W dochodzeniu wykazano, że dumping występował w ODP zazwyczaj na niższym poziomie niż miało to miejsce podczas poprzedniego dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia. Marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są jednakże istotne i wynoszą od 6 do 23 %.

2. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu

2.1. Wpływ zniesienia obowiązujących środków wprowadzonych względem przywozu dumpingowego.

- (42) Jak wskazano w motywie 1, obowiązujące środki przyjęły formę MCI wynoszącej 115 EUR/tonę. O ile w początkowym okresie MCI wywarły wpływ na rosyjskie ceny eksportowe mocznika stosowane w wywozie do Wspólnoty, od 2003 r. ceny te były znacznie wyższe od MCI, jak wskazano w motywie 67, a podczas ODP rosyjskie ceny eksportowe były o 68 % wyższe od MCI.
- (43) W związku z tym można stwierdzić, że obecnie obowiązujące środki nie wywarły żadnego wpływu na ceny lub na wielkość wywozu mocznika pochodzącego z Rosji. W konsekwencji można stwierdzić, iż w przypadku uchylecia środków mało prawdopodobne jest zaistnienie wpływu wywieranego na ceny lub wielkości wywozu mocznika pochodzącego z Rosji.
- (44) Bez względu na powyższe ustalenia, w trakcie dochodzenia, jak wskazano poniżej, zbadano również ewentualne oddziaływanie i) istniejących i nowych wolnych mocy produkcyjnych w Rosji oraz ii) prawdopodobieństwo przekierowania do Wspólnoty sprzedaży z innych źródeł.

2.2. Wolne moce produkcyjne

- (45) Wnioskodawca przedłożył dowody w swoim wniosku o przegląd na to, iż istnieje ogółem dziewięć projektów, które przyczynią się do powstania istotnych nowych mocy produkcyjnych w Rosji w latach 2005–2007 ze względu na reorganizację, modernizację i usunięcie wąskich gardeł. Zmiany te doprowadzą do wzrostu istniejących mocy o przynajmniej 10 %.

2.2.1. Producenci współpracujący

- (46) Zbadano prawdopodobny wpływ istniejących wolnych mocy produkcyjnych. Rosyjscy producenci objęci próbą zwiększyli swoje moce produkcyjne o około 5 %, podczas gdy wzrost ich produkcji wyniósł około 15 % w okresie badanym. W związku z powyższym ich nominalne wolne moce produkcyjne uległy znacznemu spadkowi do 170 000 ton, czyli około 6 % mocy produkcyjnych.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Moce produkcyjne	2 567 648	2 567 648	2 567 648	2 640 100	2 686 591
Produkcja	2 179 525	2 213 096	2 364 564	2 537 327	2 516 367
Wolne moce produkcyjne	388 123	354 552	203 084	102 773	170 224

- (47) Pięć z dziewięciu projektów wskazanych we wniosku dotyczyło współpracujących producentów eksportujących. Dwa projekty zostały ukończone w okresie badanym, a zatem nie zapewniły żadnej dodatkowej

mocy produkcyjnej w porównaniu do stanu w ODP. W przypadku jednego wskazanego projektu stwierdzono tylko nieznaczny wzrost mocy.

- (48) W odniesieniu do dwóch największych projektów, które miały przyczynić się do znacznej części wzrostu mocy wskazanego w motywie 46, ustalono, że przedsiębiorstwo inwestuje nie tylko w moce produkcyjne związane z mocznikiem lecz także w urządzenia do przetwórstwa dotyczące takich produktów jak żywice mocznikowo-formaldehydowe (UFR) oraz roztwory mocznika i azotanu amonu (UAN). Realizacja tych projektów nie jest na zaawansowanym etapie lub została już ukończona po ODP. W związku z tym należy przypuszczać, że większa część produkcji wynikająca ze wzrostu mocy spowodowanego tymi projektami nie zostanie sprzedana niezależnym klientom, lecz będzie przeznaczona na własny użytek jako surowce dla produktów przetworzonych. Dlatego też w kolejnym motywie nie uwzględniono tej części.
- (49) Z powyższych ustaleń wynika, że trzy projekty doprowadzą do pojawienia się dodatkowych mocy produkcyjnych dostępnych w celu sprzedaży niezależnym klientom i szacowanych na około 150 000–200 000 ton. Wielkość ta odpowiada 10–15 % łącznego rosyjskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP lub potencjalnemu udziałowi w rynku wynoszącemu 1,5–2 % rynku wspólnotowego.

2.2.2. Producenci niewspółpracujący

- (50) Łączne moce produkcyjne wyrażone jako wartość procentowa mocy produkcyjnych w Rosji pokrywają się z wolnymi mocami produkcyjnymi ustalonymi dla producentów współpracujących, zgodnie z informacjami przedłożonymi przez wnioskodawcę. Dlatego też stwierdzono, że producenci niewspółpracujący także dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi 5 % mocy produkcyjnych, które oszacowano na około 140 000 ton w ODP.
- (51) Cztery z dziewięciu projektów wskazanych we wniosku dotyczyło niewspółpracujących producentów eksportujących. Projekty te zostały zbadane na podstawie dostępnych faktów. Ustalono, że jeden projekt nie dotyczył produktu objętego postępowaniem, lecz metanolu. Inny projekt został ukończony w okresie badanym, a zatem nie przyczynił się do powstania dodatkowej mocy produkcyjnej w porównaniu do stanu w ODP. Kolejny projekt odnosił się do niewielkich inwestycji wynoszących mniej niż 1 milion EUR rocznie, a zatem uznano, że nie miał znaczącego wpływu na rosyjskie moce produkcyjne. W odniesieniu do pozostałych projektów, mogły one doprowadzić do wzrostu mocy o około 100 000 ton (odpowiadającego ok. 7 % rosyjskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP lub potencjalnemu udziałowi w rynku wynoszącemu 1 % rynku wspólnotowego).

2.2.3. Wnioski dotyczące wolnych mocy produkcyjnych

- (52) Podczas dochodzenia wykazano, że dodatkowe moce dostępne w średnim okresie będą wynosić około 500 000 ton. Jednakże zważywszy na to, że znacząca część tej dodatkowej ilości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia działań mających na celu reorganizację, modernizację i usuwanie wąskich gardeł, będzie przeznaczona na użytek własny jako surowiec dla produktów przetwo-

rzonych, stwierdzono, że tylko około połowy tej ilości będzie dostępna do celów sprzedaży niezależnym klientom.

- (53) Ponieważ znaczenie rosyjskiego rynku krajowego jest niewielkie i raczej nie ulegnie to zmianie w przyszłości, każde zwiększenie produkcji będzie skierowane na wywóz. Mając na uwadze fakt, iż nominalne wykorzystanie mocy produkcyjnych rosyjskich producentów wynosi około 95 %, tylko niewielka część dodatkowych ilości jest dostępna do celów wywozu.
- (54) Istniejące wolne moce produkcyjne i dodatkowa produkcja, która nie jest przeznaczona na użytek własny i ma pojawić się w bliskiej przyszłości, wynoszą 550 000–600 000 ton, tj. około 40 % łącznego rosyjskiego wywozu do Wspólnoty w ODP, reprezentując 6 % potencjalnego udziału w rynku wspólnotowym. Zgodnie z dostarczonymi przez wnioskodawcę prognozami doradców wyspecjalizowanych w nawozach ogólnoświatowy popyt na mocznik powinien zwiększyć się w tempie porównywalnym do wzrostu światowych mocy produkcyjnych. Dlatego też dodatkowe ilości dostępne do celów wywozu mogą zostać skierowane do regionów, w których istnieje dodatkowy popyt. Możliwe jest zatem, iż rosyjski wywóz do Wspólnoty znacznie zwiększy się, jednakże nastąpi to tylko w przypadku, gdy wystąpi równoważny wzrost popytu, tzn. dodatkowy wywóz nie powinien wyrzucić negatywnego wpływu na poziom cen w ramach rynku wspólnotowego.
- (55) Nie można zatem stwierdzić, że rosyjskie moce produkcyjne będą miały wpływ na wielkość rosyjskiego wywozu po cenach dumpingowych do Wspólnoty.

2.3. Prawdopodobieństwo przekierowania sprzedaży z innych źródeł do Wspólnoty

- (56) Podczas ODP ceny eksportowe stosowane przez objętych próbą producentów eksportujących w wywozie do Wspólnoty na podstawie ceny *ex-works* były około 1–5 % niższe od cen eksportowych stosowanych w wywozie do innych krajów trzecich. Ceny krajowe były również wyższe od cen eksportowych stosowanych w wywozie do Wspólnoty, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw zlokalizowanych w odległych miejscach, ze względu na znaczne różnice w kosztach transportu.
- (57) Wnioskodawca twierdzi, że dokonano znacznych inwestycji w moce produkcyjne związane z mocznikiem, w szczególności w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie. Sytuacja ta doprowadzi rzekomo do ograniczenia możliwości rosyjskich eksporterów na innych rynkach oraz spowoduje zwiększenie wywozu rosyjskiego mocznika do Wspólnoty. Jednakże na podstawie prognoz, o których mowa w motywie 54, ustalono, że wspomniane inwestycje nie wywrą istotnego wpływu na podaż i popyt w ujęciu globalnym, ponieważ przewiduje się, że globalny popyt będzie powiększać się wraz ze wzrostem globalnych mocy produkcyjnych.
- (58) Nie można było zatem stwierdzić, że przekierowanie towarów do Wspólnoty będzie miało wpływ na wielkość rosyjskiego wywozu dumpingowego do Wspólnoty.

2.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

(59) Na podstawie powyższej analizy, a w szczególności biorąc pod uwagę brak wpływu obowiązujących środków na ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty, stwierdza się, że w przypadku uchylecia środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(60) W obrębie Wspólnoty produkt podobny jest wytwarzany przez 16 producentów, których udział stanowi łączną produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Osiem z szesnastu przedsiębiorstw stało się częścią przemysłu wspólnotowego ze względu na rozszerzenie UE w 2004 r.

(61) Dziewięć przedsiębiorstw spośród 16 producentów wspólnotowych, współpracowało podczas dochodzenia i wszystkie one zostały wskazane we wniosku o przegląd. Trzech innych producentów zgłosiło się w terminie i przesłało informacje wymagane do celów kontroli wrywkowej. Jednakże nie podjęli się oni dalszej współpracy. Żaden producent wspólnotowy nie sprzeciwił się wnioskowi o dokonanie przeglądu.

(62) Dziewięciu następujących producentów wyraziło zgodę na współpracę:

— Achema AB (Litwa),

— AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Austria),

— Chemopetrol, a.s. (Republika Czeska),

— Duslo, a.s. (Republika Słowacka),

— Fertiberia SA (Hiszpania),

— Grande Paroisse SA (Francja),

— Nitrogénművek Zrt. (Węgry),

— SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Niemcy),

— Yara: konsolidacja Yara France SA (Francja), Yara Italia S.p.a. (Włochy), Yara Brunsbüttel GmbH (Niemcy) oraz Yara Sluiskil B.V. (Niderlandy) ⁽¹⁾.

(63) Ponieważ produkcja tych dziewięciu producentów stanowiła około 60 % łącznej produkcji wspólnotowej w ODP, uznano, że udział dziewięciu wyżej wymienionych producentów stanowi znaczną część łącznej produkcji wspólnotowej produktu podobnego. Dlatego też stwierdzono, iż wymienieni producenci stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem wspólnotowym”. Siedmiu niewspółpracujących producentów wspólnotowych będzie zwanych dalej „pozostałymi producentami wspólnotowymi”.

(64) Jak wskazano w powyższym motywie, dokonano doboru próby składającej się z czterech przedsiębiorstw. Wszyscy objęci próbą producenci wspólnotowi współpracowali i odesłali odpowiedzi na kwestionariusze w wyznaczonym terminie. Ponadto pięciu pozostałych producentów wspólnotowych dostarczyło pewne ogólne dane w celu analizy szkody.

E. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

(65) Rzeczywista konsumpcja mocznika we Wspólnocie została ustalona na podstawie informacji przedłożonych przez wnioskodawcę i danych Eurostatu dotyczących łącznego przywozu UE. Mając na uwadze rozszerzenie UE w 2004 r., w celu zachowania przejrzystości i spójności analizy, konsumpcja została ustalona na podstawie rynku UE-25 w okresie badanym. Z uwagi na to, że niniejsze dochodzenie zostało wszczęte przed kolejnym rozszerzeniem Wspólnoty o Bułgarię i Rumunię, analiza została ograniczona do sytuacji UE-25.

(66) Pomiędzy 2002 r. i ODP konsumpcja we Wspólnocie zwiększyła się o 4 %.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Łączna konsumpcja WE w tonach	8 651 033	8 945 707	8 954 402	8 873 804	8 978 696
Indeks (2002 = 100)	100	103	104	103	104

⁽¹⁾ Należy zauważyć, że w porównaniu z dochodzeniem pierwotnym i poprzednim dochodzeniem dotyczącym przeglądu wygaśnięcia, nazwa przedsiębiorstwa „Hydro Agri” została zmieniona na „Yara”.

2. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Rosji

- (67) Zmiany wielkości, udziałów w rynku i średnich cen przywozu z Rosji kształtowały się tak, jak to przedstawiono poniżej. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość przywozu (tony)	1 375 543	1 429 565	1 783 742	1 404 863	1 393 277
Indeks (2002 = 100)	100	104	130	102	101
Udział w rynku	16 %	16 %	20 %	16 %	16 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	119	133	154	180	193
Indeks (2002 = 100)	100	112	129	151	162

- (68) Wielkość przywozu z Rosji oraz jego udział w rynku utrzymywały się na tym samym poziomie przez cały okres badany, z wyjątkiem 2004 r., kiedy osiągnęły najwyższe wartości, które wiązały się z gromadzeniem zapasów w 10 państwach członkowskich przed rozszerzeniem w dniu 1 maja 2004 r. Ceny przywozu z Rosji wzrosły ze 119 do 193 EUR/tonę podczas badanego okresu. Zmiany te odzwierciedlają korzystne warunki rynkowe opisane w motywie 85.
- (69) Rosyjskie ceny importowe wskazują, że od początku okresu badanego (2002 r.) producenci rosyjscy dokonywali wywozu do Wspólnoty po cenach znacznie wyższych od minimalnej ceny importowej wynoszącej 115 EUR za tonę.
- (70) W celu obliczenia poziomu podcięcia cenowego podczas ODP porównano ceny *ex-works* stosowane przez przemysł wspólnotowy względem niepowiązanych klientów z cenami importowymi cif na granicy Wspólnoty stosowanymi przez współpracujących producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, właściwie dostosowanymi w celu odzwierciedlenia ceny wraz z kosztami wyładunku. Porównanie to wykazało, że przywóz z Rosji nie zaniżał cen przemysłu wspólnotowego.

3. Przywóz z innych krajów trzecich

- (71) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich podczas okresu badanego jest przedstawiona w poniższej tabeli. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość przywozu z Egiptu (tony)	579 830	629 801	422 892	385 855	457 056
Udział w rynku	7 %	7 %	5 %	4 %	5 %
Ceny przywozu z Egiptu (EUR/tona)	149	163	178	220	224
Wielkość przywozu z Rumunii (tony)	260 298	398 607	235 417	309 195	239 335
Udział w rynku	3 %	4 %	3 %	3 %	3 %

	2002	2003	2004	2005	ODP
Ceny przywozu z Rumunii (EUR/tona)	123	142	175	197	209
Wielkość przywozu z Chorwacji (tony)	126 400	179 325	205 921	187 765	187 362
Udział w rynku	1 %	2 %	2 %	2 %	2 %
Ceny przywozu z Chorwacji (EUR/tona)	125	135	145	172	177
Wielkość przywozu z wszystkich innych krajów niewymienionych powyżej (tony)	663 940	605 063	536 345	580 311	492 659
Udział w rynku	8 %	7 %	6 %	7 %	5 %
Ceny przywozu z wszystkich innych krajów niewymienionych powyżej (EUR/tonę)	128	172	169	206	216

- (72) Należy zauważyć, że Egipt i Rumunia zmniejszyły wielkość wywozu od 2002 r. do ODP, podczas gdy wielkość wywozu z Chorwacji zwiększyła się ze 126 tys. ton w 2002 r. do 187 tys. ton w ODP. Udział Chorwacji w rynku wspólnotowym pozostał jednak na niezmiennym poziomie wynoszącym 1–2 %. W odniesieniu do cen eksportowych – Egipt dokonywał wywozu do Wspólnoty po cenach wyższych od cen przemysłu wspólnotowego przez cały okres badany, a Rumunia od 2004 r. Natomiast ceny stosowane przez Chorwację były niższe od cen przemysłu wspólnotowego przez cały badany okres. Jednakże Chorwacja nie powiększyła swoich udziałów w rynku wspólnotowym w okresie badanym. Należy zauważyć, że przywóz z Chorwacji podlega od stycznia 2002 r. cłu antydumpingowemu wynoszącemu 9,01 EUR/tonę nałożonemu rozporządzeniem Rady (WE) nr 92/2002⁽¹⁾.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

- (73) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

4.1. Uwagi wstępne

- (74) W przypadkach odwoływania się do kontroli wyrywkowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce produkcyjne, wydajność, zapasy, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost i zatrudnienie) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu wspólnotowego, podczas gdy te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, tzn. ceny, rentowność, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych, zdolność do pozyskiwania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych.

4.2. Dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego jako całości

a) Produkcja

- (75) Łączna wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego, włącznie z produkcją na użytek własny, utrzymywała się na niezmiennym poziomie wynoszącym 4,3 miliona ton między 2002 r. i ODP, z wyjątkiem nieznacznego ograniczonego w czasie spadku w 2003 r. W ramach łącznej produkcji, również udział produkcji przeznaczonej na użytek własny pozostał na niezmiennym poziomie wynoszącym około 20 % produkcji ogółem, wskazując, iż nie ma wpływu na ogólne ustalenia dotyczące szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 19.1.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 73/2006 (Dz.U. L 12 z 18.1.2006, str. 1).

	2002	2003	2004	2005	ODP
Produkcja przemysłu wspólnotowego (w tonach)	4 311 986	4 540 021	4 331 387	4 369 705	4 322 214
Indeks (2002 = 100)	100	105	100	101	100
Produkcja przemysłu wspólnotowego przeznaczona na użytek własny	832 919	837 701	842 643	899 173	893 573
Indeks (2002 = 100)	100	101	101	108	107
Jako % łącznej produkcji	19,3 %	18,5 %	19,5 %	20,6 %	20,7 %

b) Moce produkcyjne i wskaźniki wykorzystania mocy

- (76) Moce produkcyjne nieznacznie wzrosły między 2002 r. i ODP (5 %). Mając na uwadze fakt, iż wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego nie zmieniała się, wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych obniżył się w okresie badanym z 84 % w 2002 r. do 81 % w ODP. Jednakże jak już wskazano w poprzednim dochodzeniu dotyczącym przeglądu wygaśnięcia, amoniak stosowany przy produkcji mocznika może być również wykorzystywany w produkcji innych nawozów. Na wskaźnik wykorzystania mocy dotyczący produkcji mocznika wpływają także zmiany związane z innymi nawozami, a zatem jest on mniej istotny jako wskaźnik szkody.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego (w tonach)	5 109 600	5 153 906	5 156 743	5 402 760	5 362 590
Indeks (2002 = 100)	100	101	101	106	105
Wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego	84 %	88 %	84 %	81 %	81 %
Indeks (2002 = 100)	100	104	100	96	96

c) Zapasy

- (77) Poziom zapasów końcowych przemysłu wspólnotowego podlegał istotnym wahaniom podczas okresu badanego. Między 2002 i 2005 r. odnotowano wzrost o 27 %, jednakże w ostatnich trzech miesiącach ODP (styczeń–marzec 2006 r.) nastąpił gwałtowny spadek. Duże wahania poziomu zapasów mogą wiązać się z sezonowym charakterem sprzedaży oraz z tym, że mocznik przeznaczony na użytek własny jest składowany razem z mocznikiem sprzedawanym na rynku. Dlatego też uważa się, że poziom zapasów jest mniej istotnym wskaźnikiem szkody.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Zapasy końcowe przemysłu wspólnotowego (tony)	253 853	238 888	262 194	322 766	223 941
Indeks (2002 = 100)	100	94	103	127	88

d) Wielkość sprzedaży

- (78) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym spadła o 3 % między 2002 r. a ODP.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego w WE (w tonach)	3 155 215	3 242 758	3 054 663	2 996 471	3 048 955
Indeks (2002 = 100)	100	103	97	95	97

e) Udział w rynku

- (79) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku również nieznacznie zmniejszył się podczas badanego okresu z 36,5 % w 2002 r. do 34 % w ODP.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Udział przemysłu wspólnotowego w rynku	36,5 %	36,3 %	34,1 %	33,8 %	34,0 %
Indeks (2002 = 100)	100	99	93	93	93

f) Wzrost

- (80) Podczas badanego okresu przemysł wspólnotowy stracił część udziału w rynku (1,5 punktu procentowego) w warunkach nieznacznego wzrostu panującego na rynku (4 %). Utracone przez przemysł wspólnotowy udziały w rynku nie zostały przejęte przez przywóz z Rosji, ponieważ, jak wskazano w motywie 67, udział rosyjskiego przywozu w rynku utrzymywał się na niezmiennym poziomie od 2002 r. do ODP. Mając również na uwadze spadek udziału przywozu z innych krajów o 3,5 punktu procentowego, należy stwierdzić, że udział w rynku utracony przez przemysł wspólnotowy został przejęty przez innych producentów wspólnotowych.

g) Zatrudnienie

- (81) Zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym obniżyło się o 6 % między 2002 r. a ODP, podczas gdy produkcja powiększyła się nieznacznie, odzwierciedlając wzrost wydajności.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym – dotyczy produktu objętego postępowaniem	1 233	1 228	1 157	1 161	1 164
Indeks (2002 = 100)	100	100	94	94	94

h) Wydajność

- (82) Produkcja na osobę zatrudnioną w przemyśle wspólnotowym w ujęciu rocznym wzrosła o 6 % między 2002 r. a ODP, ze względu na obniżony, o tą samą wielkość, poziom zatrudnienia przy zachowaniu niezmiennego poziomu produkcji przemysłu wspólnotowego.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wydajność przemysłu wspólnotowego (tony w przeliczeniu na pracownika)	3 497	3 697	3 744	3 764	3 713
Indeks (2002 = 100)	100	106	107	108	106

i) Wielkość marginesu dumpingu

- (83) Stwierdzono, że wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy oraz znaczenie tego wskaźnika nie są istotne, mając na uwadze: i) wielkość przywozu z Rosji utrzymującą się na względnie stałym poziomie podczas badanego okresu; ii) ceny przywozu z Rosji, które znacznie wzrosły w tym samym okresie; iii) brak podcięcia cenowego w ODP; oraz iv) ogólną sytuację finansową przemysłu wspólnotowego.

j) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (84) Badane powyżej i poniżej wskaźniki wyraźnie wskazują na znaczną poprawę sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu wspólnotowego.

4.3. Dane odnoszące się do producentów wspólnotowych objętych próbą

a) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (85) Średnia jednostkowa cena sprzedaży objętych próbą producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego stosowana względem klientów niepowiązanych znacznie wzrosła między 2002 r. a ODP, odzwierciedlając dominujące korzystne warunki na rynku międzynarodowym w odniesieniu do mocznika w tym samym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Cena jednostkowa na rynku WE stosowana przez objętych próbą producentów wspólnotowych (EUR/tona)	137	149	164	188	199
Indeks (2002 = 100)	100	109	120	137	145

b) Wynagrodzenia

- (86) Między 2002 r. a ODP roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika wzrósł umiarkowanie o 11 %.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Producenci wspólnotowi objęci próbą – roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (1 000 EUR)	47	50	50	52	52
Indeks (2002 = 100)	100	106	106	111	111

c) Inwestycje

- (87) Roczne inwestycje w produkt podobny dokonane przez czterech producentów objętych próbą kształtowały się dodatnio w okresie badanym, tj. wzrosły o 10 % między 2002 r. a ODP, mimo iż podlegały pewnym wahaniom.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Inwestycje netto producentów wspólnotowych objętych próbą (1 000 EUR)	116 186	114 079	128 191	140 967	128 259
Indeks (2002 = 100)	100	98	110	121	110

d) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (88) Rentowność producentów objętych próbą wykazuje znaczną poprawę od 2002 r. do ODP, kiedy osiągnęła poziom 16,9 %. W tym zakresie podkreśla się, że podczas pierwotnego dochodzenia ustalono margines zysku wynoszący 5 %, który mógłby być osiągnięty w przypadku braku wyrządzającego szkodę dumpingu. Zwrot z inwestycji („ROI”), wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, był zasadniczo zgodny z tendencją dotyczącą rentowności. W badanym okresie nastąpił jego ponad trzykrotny wzrost.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Producenci wspólnotowi objęci próbą – rentowność sprzedaży WE niepowiązanym klientom – (% sprzedaży netto)	7,3 %	10,9 %	17,7 %	18,4 %	16,9 %
Indeks (2002 = 100)	100	149	242	252	232
Producenci wspólnotowi objęci próbą – ROI (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	13,3 %	27,2 %	45,7 %	47,0 %	45,9 %
Indeks (2002 = 100)	100	205	344	353	345

e) Przepływy środków pieniężnych i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (89) Przepływy pieniężne wzrosły ponad trzykrotnie podczas badanego okresu. Zmiany te pokrywają się ze zmianami ogólnej rentowności oraz ROI w badanym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Producenci wspólnotowi objęci próbą – przepływy środków pieniężnych (1 000 EUR)	30 283	52 110	84 340	99 110	105 287
Indeks (2002 = 100)	100	172	279	327	348

- (90) W dochodzeniu nie wykazano żadnych trudności napotkanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych w pozyskiwaniu kapitału.

5. Wniosek

- (91) Między 2002 r. i ODP udział przemysłu wspólnotowego w rynku nieznacznie zmniejszył się, podobnie jak jego wielkość sprzedaż na rynku wspólnotowym. Jednakże ogólna sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego uległa w znacznej mierze poprawie podczas okresu badanego, w porównaniu z okresem poprzedzającym poprzedni przegląd wygaśnięcia, w wyniku którego w 2001 r. utrzymano istniejące środki, które obowiązują od 1995 r.

- (92) Podczas okresu badanego rentowność producentów objętych próbą istotnie wzrosła, znacznie przekraczając, w odniesieniu do każdego roku objętego badanym okresem, docelowy poziom rentowności ustalony w pierwotnym dochodzeniu. Zwrot z inwestycji oraz

przepływy środków pieniężnych również zwielokrotniły się. Wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego utrzymała się na stałym poziomie. Ceny sprzedaży stosowane przez producentów objętych próbą kształtowały się dodatnio w całym okresie badanym. Wzrost wynagrodzeń był umiarkowany, a przemysł wspólnotowy nadal dokonywał inwestycji.

- (93) Należy zauważyć, że istotne dodatnie zmiany rentowności przemysłu wspólnotowego nastąpiły w sytuacji, gdy rosyjskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty były znacznie wyższe od MCI, chociaż były to ceny dumpingowe. Dlatego też rosyjskie ceny eksportowe w całym okresie badanym nie miały wpływu na przemysł wspólnotowy.

(94) Po otrzymaniu ustaleń Komisji wnioskodawca stwierdził, że długoterminowy wskaźnik rentowności, mierzony jako zwrot ze sprzedaży, w odniesieniu do przemysłu mocznika powinien wynosić 25 % po opodatkowaniu, co można wyrazić jako zysk z obrotu przed opodatkowaniem w wysokości około 36 %. Wnioskodawca stwierdził, że jest to uzasadnione kosztami budowy nowych zakładów do produkcji amoniaku/mocznika, które wymagają zwrotu z inwestycji wynoszącego 11 % (rzekomo równoważnego zyskowi z obrotu przed opodatkowaniem na poziomie 36 %). W tym zakresie należy zauważyć, że wnioskodawca nigdy nie wspominał o tak wysokim zysku docelowym w ramach obecnego postępowania, a podczas pierwotnego dochodzenia ustalono marżę zysku wynoszącą 5 %, która mogłaby być osiągnięta w przypadku braku wyrządzającego szkodę dumpingu. Ponadto Sąd Pierwszej Instancji potwierdził w swoim wyroku w sprawie T-210/95, że „... marża zysku, jaką Rada powinna zastosować podczas obliczania ceny docelowej usuwającej przedmiotową szkodę, musi być ograniczona do marży zysku, której w normalnych warunkach konkurencji i w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy mógłby racjonalnie oczekiwać”⁽¹⁾. W tej samej sprawie stwierdzono, że „... argument przemawiający za tym, aby zastosowana przez instytucje wspólnotowe marża zysku gwarantowała przetrwanie przemysłu wspólnotowego i/lub odpowiedni dochód z zaangażowanego kapitału nie jest uzasadniony przepisami rozporządzenia podstawowego”⁽²⁾. W obecnej sprawie wnioskodawca nie przedłożył żadnych dowodów wskazujących, iż w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych, przemysł wspólnotowy byłby w stanie osiągnąć rentowność na wymienionym poziomie. Wnioskodawca nie określił również marży zysku, którą przemysł wspólnotowy mógłby osiągnąć przy braku przywozu po

cenach dumpingowych. Dlatego też wniosek ten został odrzucony.

(95) W związku z powyższym należy stwierdzić, że nie odnotowano dalszego występowania istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

(96) Ponieważ nie odnotowano dalszego występowania istotnej szkody wyrządzonej przez przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie, analiza skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia istotnej szkody w przypadku uchylecia obowiązujących środków. W tym zakresie zbadano brak wpływu obowiązujących środków na wielkość i ceny przywozu z Rosji. Ponadto przeanalizowano ewentualne oddziaływanie istniejących i nowych rosyjskich wolnych mocy produkcyjnych oraz prawdopodobieństwo przekierowania sprzedaży innych rosyjskich producentów do Wspólnoty.

1. Brak wpływu obowiązujących środków na wielkość i ceny przywozu

(97) Zgodnie z danymi w poniższej tabeli od 2002 r. rosyjskie ceny eksportowe produktu objętego postępowaniem stosowane w wywozie do Wspólnoty były zawsze wyższe od MCI wynoszącej 115 EUR za tonę, a od 2003 r. do końca okresu badanego ceny te znacznie przekraczały MCI. Podczas ODP średnie rosyjskie ceny eksportowe stosowane w wywozie na rynek wspólnotowy były o 68 % wyższe od MCI. Fakt ten wyraźnie wskazuje na to, że przynajmniej od 2003 r. obowiązujące środki nie miały wpływu na rosyjskie ceny eksportowe.

	Średnia cena jednostkowa (w EUR/tonę)				
	2002	2003	2004	2005	ODP
Rosyjska średnia cena jednostkowa	119	133	154	180	193
MCI	115	115	115	115	115
Wielkość, o jaką rosyjskie ceny przekraczały MCI (w %)	3 %	16 %	34 %	56 %	68 %

Źródło: Dane Eurostatu dotyczące rosyjskich cen eksportowych.

(98) Dlatego też, przy założeniu niezmiennych warunków, nie ma powodów, by rosyjscy producenci eksportujący stosowali niższe ceny w przypadku uchylecia obowiązujących środków, zważywszy na fakt, iż we wcześniejszym okresie ich ceny były na znacznie wyższym poziomie.

względnie stałym poziomie w całym okresie badanym, pomimo tego, że od 2002 r. obowiązujące środki nie wywierały żadnego faktycznego wpływu na ceny eksportowe i w konsekwencji nie stanowiły żadnej przeszkody dla zwiększenia rosyjskiego wywozu.

(99) Ponadto, jak wskazano w motywie 67, rosyjscy eksporterzy utrzymywali wielkość wywozu do Wspólnoty na

(100) W związku z tym, przy założeniu niezmiennych warunków, nie jest prawdopodobne, by rosyjscy producenci eksportujący dokonali sprzedaży dodatkowych ilości na rynku wspólnotowym, w przypadku uchylecia obowiązujących środków, mając na uwadze, że środki te nie mają wpływu na wielkość rosyjskiego wywozu.

⁽¹⁾ Sprawa T-210/95 EFMA przeciwko Radzie (1995). ECR, str. II-3291, pkt 60.

⁽²⁾ Ibidem pkt 59.

- (101) Dlatego też stwierdza się, że z uwagi na brak wpływu obowiązujących środków na ceny eksportowe stosowane przez rosyjskich eksporterów lub ceny płacone przez importerów wspólnotowych za ten sam przywóz, lub też na wielkość rosyjskiego wywozu do Wspólnoty, zniesienie środków nie będzie miało prawdopodobnie żadnego wpływu na wymienione ceny lub wielkość. W związku z powyższym zniesienie środków nie będzie miało wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego. W konsekwencji nie można stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu w przypadku uchylecia obowiązujących środków.
- (102) Bez względu na powyższe wnioski, w trakcie dochodzenia, jak wskazano poniżej, zbadano również różne zarzuty sformułowane przez przemysł wspólnotowy dotyczące ewentualnego oddziaływania istniejących i nowych wolnych mocy produkcyjnych w Rosji oraz prawdopodobieństwa przekierowania do Wspólnoty sprzedaży innych rosyjskich producentów.

2. Wolne moce produkcyjne w Rosji

- (103) Jak wskazano w motywach 46 i 50 żadne z rosyjskich przedsiębiorstw objętych próbą nie dysponowało wolnymi mocami produkcyjnymi w ODP, a ogólny poziom wolnych mocy wszystkich producentów rosyjskich oszacowano na 5 %. W tym zakresie wnioski płynące z dochodzenia w pełni pokrywają się z twierdzeniami wnioskodawcy.
- (104) Jak już wspomniano w motywie 52, ustalono również, że dziewięć projektów, do których odnosił się wnioskodawca, nie będzie raczej miało istotnego negatywnego wpływu na rynek wspólnotowy, ponieważ znaczna część dodatkowych ilości wytworzona w wyniku realizacji tych projektów zostanie przeznaczona na użytek własny. Ponadto, jak wskazano w motywie 54, ewentualny znaczny wzrost rosyjskiego wywozu do Wspólnoty mógłby nastąpić tylko w sytuacji, gdy pojawi się równoważny wzrost popytu, a w takim przypadku dodatkowy wywóz nie powinien wywrzeć negatywnego wpływu na poziom cen w ramach rynku wspólnotowego.
- (105) Mając na uwadze powyższe, stwierdza się, iż producenci rosyjscy będą dysponować jedynie ograniczonymi dodatkowymi ilościami, które mogą zasilić wielkość sprzedaży, w związku z przeprowadzeniem działań mających na celu reorganizację, modernizację i usuwanie wąskich gardeł. Sytuacja ta wskazuje, że wolne moce produkcyjne nie umożliwią producentom rosyjskim znacznego wzrostu ich wywozu na rynek wspólnotowy.

3. Prawdopodobieństwo przekierowania sprzedaży z innych źródeł do Wspólnoty

- (106) Jak wskazano w motywie 67 wielkość przywozu z Rosji na rynek wspólnotowy utrzymywała się na stałym poziomie w całym okresie badanym, stanowiąc udział w rynku wynoszący około 16 % konsumpcji we Wspólnocie podczas całego okresu badanego, z wyjątkiem

2004 r., kiedy wartość ta osiągnęła prawie 20 %. Jak wykazano powyżej, sytuacja ta miała miejsce pomimo faktu, że obowiązujące środki nie miały żadnego faktycznego wpływu na ceny eksportowe i wielkość wywozu w całym okresie badanym i w konsekwencji nie stanowiły żadnej przeszkody dla zwiększenia rosyjskiego wywozu.

- (107) W dochodzeniu ustalono, iż podczas ODP ceny eksportowe stosowane przez objętych próbą producentów eksportujących w wywozie do Wspólnoty na podstawie ceny *ex-works* były około 1–5 % niższe od cen eksportowych stosowanych w wywozie do innych krajów trzecich. Jak wskazano w motywie 56 również rosyjskie krajowe ceny sprzedaży *ex-works* były wyższe od cen eksportowych stosowanych w wywozie do Wspólnoty, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw zlokalizowanych w odległych miejscach, ze względu na znaczne różnice w kosztach transportu. Na tej podstawie można stwierdzić, że pod względem cen rynek wspólnotowy nie jest szczególnie atrakcyjny dla rosyjskich producentów w porównaniu z innymi dużymi rynkami.
- (108) Ponadto jak wskazano w motywie 57 wnioskodawca twierdził, że produkcja będąca wynikiem dodatkowych mocy produkcyjnych dostępnych przede wszystkim w Afryce Północnej (Algieria i Egipt) oraz na Bliskim Wschodzie (Iran) będzie wpływać na ceny światowe, zmniejszając tym samym możliwość penetracji tych rynków przez rosyjskich eksporterów, którzy będą zmuszeni do zwiększenia wywozu na rynek wspólnotowy. Jednakże na podstawie prognoz, o których mowa w powyższym motywie 54, ustalono, że wspomniane inwestycje nie wywrą istotnego wpływu na podaż i popyt w ujęciu globalnym, ponieważ przewiduje się, że globalny popyt będzie powiększać się wraz ze wzrostem globalnych mocy produkcyjnych. W dochodzeniu wykazano, że rosyjscy eksporterzy utracili już istotne udziały w rynku azjatyckim (zwłaszcza w Chińskiej Republice Ludowej) i afrykańskim oraz że stosunkowo dobrze radzą sobie z presją na rynkach Ameryki Łacińskiej. Zważywszy na przewidywane wielkości podaży i popytu w ujęciu globalnym, mało prawdopodobne wydaje się, że rosyjscy producenci eksportujący utracą udziały w rynku na całym świecie, z wyjątkiem Europy.
- (109) Wnioskodawca twierdził, że nieuczciwa przewaga kosztowa, z której korzystali producenci rosyjscy, związana z istnieniem podwójnego cennika odnoszącego się do gazu mogłaby doprowadzić do znacznego podcięcia cenowego zastosowanego przez rosyjskich eksporterów, np. w przypadku niekorzystnych wahań ogólnoświatowej równowagi podaży/popytu. Chociaż takiej sytuacji nie można wykluczyć gdyż w dochodzeniu wykazano, iż struktura kosztów rosyjskich eksporterów jest znacznie zakłócona w wyniku stosowanego przez Rosję podwójnego cennika gazu, ewentualne podcięcie nie byłoby bezpośrednim skutkiem uchylecia środków, lecz wynikałoby z innych okoliczności.

(110) Nie można zatem stwierdzić, że rosyjscy producenci będą zmierzać do przekierowania na rynek wspólnotowy znacznych wielkości wywożonych obecnie do krajów trzecich lub sprzedawanych na rynku krajowym lub też do obniżenia cen w związku ze zniesieniem środków, nawet jeżeli nie można wykluczyć, iż sytuacja taka może być spowodowana innymi okolicznościami.

4. Wniosek w sprawie prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody

(111) Jak wykazano powyżej, obowiązujące środki nie wywarły żadnego wpływu na ceny eksportowe stosowane przez rosyjskich eksporterów, na ceny płacone przez wspólnotowych importerów za ten sam przywóz lub na wielkość wywozu z Rosji skierowanego na rynek wspólnotowy. W tym samym czasie, pomimo kontynuacji przywozu po cenach dumpingowych z Rosji, przemysł wspólnotowy nie poniósł żadnej szkody. Dlatego też uchylenie obowiązujących środków nie będzie miało wpływu na rosyjskie ceny eksportowe lub wielkość wywozu, a tym samym na sytuację przemysłu wspólnotowego.

(112) Ponadto analiza innych czynników zewnętrznych wskazanych przez wnioskodawcę nie podważa powyższych wniosków, ponieważ nie wskazuje na uzasadnioną możliwość wzrostu wielkości lub obniżenia cen rosyjskiego przywozu na rynek wspólnotowy w związku z tymi czynnikami.

(113) Na podstawie powyższych ustaleń nie można stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu w przypadku uchylenia obowiązujących środków.

G. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(114) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić uchylenie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi do ujawnionych informacji.

(115) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu mocznika pochodzącego z Rosji powinny zostać uchylone, a postępowanie zakończone.

(116) Mając na uwadze okoliczności opisane w motywie 109, tj. znaczne zakłócenie struktury kosztów rosyjskich eksporterów w związku ze stosowaniem przez Rosję podwójnym cennikiem gazu, uznaje się za konieczne dokładne monitorowanie zmian w przywozie mocznika pochodzącego z Rosji, aby ułatwić podjęcie szybkich działań gdyby sytuacja tego wymagała.

(117) Ponieważ zgodnie z poprzedzającymi motywami należy uchylić obowiązujące środki i zakończyć postępowanie, częściowy przegląd okresowy dotyczący stosowności formy środków oraz częściowy przegląd okresowy, którego zakres ograniczono do zbadania dumpingu w odniesieniu do EuroChem, powinny również zostać zakończone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się cło antydumpingowe nałożone na przywóz pochodzącego z Rosji mocznika objętego kodami CN 3102 10 10 i 3102 10 90; postępowanie dotyczące tego przywozu zostaje zakończone.

Artykuł 2

Częściowe przeglądy okresowe środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu mocznika objętego kodami CN 3102 10 10 i 3102 10 90 oraz pochodzącego z Rosji zostają niniejszym zakończone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 2007 r.

W imieniu Rady
L. AMADO
Przewodniczący